

# Člověče, jaký »jsi«.

**Taková** je otázka, která ti zazní vstříc v soudu! Jaký **jsi**, ne jakým jsi **byl**!

Buď tedy bdělým, chceš-li obstát v soudu! Tak volám již dlouho k lidským duchům. Mé výstrahy však dozněly bez povšimnutí. Jen někteří slyšeli mé volání, **chtěli** je slyšet! Ostatní se domnívali, že mají cosi mnohem lepšího, s čím až dosud byli spokojeni. Nechtě to bylo již učení církví, nebo to, co jim poskytovaly mnohé sekty, či úplná nevěra ke všemu, co není pozemsky viditelné a hmatatelné.

Ti však, kteří **chtějí** slyšet, jsou příliš málo přísní k sobě. Nejsou dosti poctiví vůči svému duchu. „Jaký **jsi**, člověče“, stane náhle před ním v působení živých zákonů tohoto stvoření a to právě tehdy, kdy nebude na to připraven. Neboť i kdyby se člověk po léta snažil být **takovým**, aby mohl odolati bouřím, které nad ním zuří s ohromnou silou, nic mu to nepomůže, kdyby toho na konec třeba jen na hodinu zanechal. Až přijde jeho čas, zřítí se přece, poněvadž v okamžiku dění nebyl **tak** bdělým, jakým měl být v síle Světla, kterou k tomu obdržel. A to přijde přes noc!

Povolání a vyvolení jsou na tom mnohem hůře a jsou v mnohem větším nebezpečí než druzí, neboť v nich se naplní, co již Ježíš kdysi zaslíbil: Čím více kdo přijal, tím více bude od něj požadováno! **Nejvyšší** hybnost ducha i těla jest neúprosným zákonem při každém vývoji ke vzestupu a ke službě Světlu! Síla, kterou jsem vám mohl dát, bude pro vás záhubou, jestliže jí bez úchyvky nepoužíváte v **tom** smyslu, v jakém vám byla dána!

Pozvedne vás vysoko, nebo vás stlačí dolů, posílí vás, nebo vás rozdrťí, přesně podle toho, jakými jste sami v sobě!

Pod silou Světla není žádné střední cesty! Zůstat nečinným, nebo líně vyčkávati se začátkem dobrého chtění, má za následek **pád**, stejně tak jako falešné použití!

Chtění musí se státi činem, jakmile vás nyní dostihnou vlny, předurčené každému jednotlivci, již při jeho zrození!

Ale nejen vám, ale **každému** člověku nastává nyní na zemi doba jeho očistění nebo zkázy. Dostaví se přesně podle zákonů a on samojediný má při tom v rukou celý svůj osud.

Nestane se tak všude ve stejnou hodinu, nýbrž každého to zasáhne tehdy, kdy je mu to předurčeno! Je to poslední třídění k soudu!

Pro vás pak, vyvolení a povolání, poslední třídění před počátkem! Jen ten, kdo je schopen vítězně prožít toto samočinné třídění, jen **ten** je pak skutečně vyvolen k činu! K výstavbě v tisícileté říši! A to všechno má sám ve svých rukou!

Nepřijal-li výstrah, které jsem tak často dával, tak opravdově, jak měly býti každým jednotlivcem přijaty v neúprosné spravedlnosti, přivodil si tím jen neblahé důsledky, neboť ho to přesně zasáhne tak, **jakým ve skutečnosti jest!** Ne snad podle toho, jakým se **domnívá** býti!

Při tom se prokáže, kdo plně využil síly ve snaze po splnění povolání, nebo kdo si s ní jen pohrával v ješitném vzletu, třeba sebe nepatrnějším. Ukáže se, komu se opravdu vážně jednalo o službu a kdo chtěl býti jen při tom, aby nic nepromeškal.

Běda, kde se mohla zahnízdít domýšlivost nebo falešná ctižádost, takže pro opravdovou pokoru nebylo již místa! Ukáže se to k úděsu toho, kdo se tím dal otrávit a odhodí ho to stranou.

Pravím vám, přesně bude zváženo a změřeno vše, co se ve vás hýbe, ba i to co sami již považujete za pohřbené, jestliže to skutečně od vás již neodpadlo! –

**Strachuji se o vás**, neboť při tom nemohu vám nijak pomoci! Sami musíte probojovat toto poslední, při čemž buď obstojíte nebo padnete!

Nic nepravého nesmí zůstat při výstavbě v mé blízkosti! Božské zákony to nyní vyřadí. Jakým způsobem se to stane, řídí se opět podle každého jednotlivce.

Chci vám však dnes ještě vysvětlit, že to přesně a jistě zasáhne všechny vaše slabosti, veliké i malé, aby tím byly vypáleny a příště již nepřekážely čistému tvoření radostnou službou. Ničeho z nich nezůstane! Procházíte nyní ohněm očisty, ve které **musíte** obstát, nechcete-li v ní zahynout. –

Kdo však stojí opravdově a správně ve vážné a v pokorné snaze ke službě, ten bude těmito vlnami jen posílen a ve velikém napětí povznesen jimi vysoko vzhůru. Tento poslední náraz vzhůru učiní ho teprve schopným splnití jeho úkol ve službě Grálu! –

Všichni lidé na zemi musí to po vás prodělat. Nikdo toho nezůstane ušetřen. Vy však zde na Hoře, protože jdete napřed, musíte být prvními mezi všemi lidmi! Jest to podmíněno zákonitostí ve stvoření, že vás v první hodině zasáhne síla Světla,

abych při počátku nevlácel s sebou přítěž, nýbrž byl obklopen lidmi, kteří dorostli na svou úlohu **v každém** směru, v nejčistším chtění i v radostném činu!

Proto ještě jednou k vám o tom mluvím! Chci vám také vysvětlit jaký jest tento pochod, který se bude odehrávat na vás, abyste kráčeli touto dobou jako vědoucí. Uvažte však, že toto vědění zvyšuje také vaši zodpovědnost!

Pro každého člověka, žijícího dnes na této zemi, jest jeho dráha již od zrození stanovena **tak**, že v době, která leží nyní krátce před ním, je podroben určitému záření. Toto záření je přípravou pro konečný soud, jako poslední třídění, které rozhodne o jeho osudu. Tato doba trvá u každého řadu **měsíců**. Nelze ji prožít jen za několik dnů nebo hodin. Nikdo jí také nemůže uniknout. Nemůže býti zadržena ani odchýlena, také však ani o vteřinu posunuta!

K tomu přistupuje nově tlak Světla shůry, který vybavuje a zesiluje účinky. Tak mocně, že tomuto tlaku Světla neodolá žádný odpor, nechť je sebe tužší a pevnější.

Tak stojí člověk po určitou dobu jako pod sprchou, která přichází se všech stran a je bezpodmínečně nucen ji vydržet. Nemůže utéci, nemůže při tom ani kupředu, ani nazpět, ani stranou. Nemůže se také ukrýt nebo schovat.

To všechno musí nevyhnutelně prožít! Tento pochod bylo by možno srovnat se zkouškou tlaku, ačkoliv tento obraz nepodává správně průběh dění. Nejedná se při tom jen o zcela určitý tlak, který by každý člověk musel vydržet, nechce-li se pod ní zhroutit. Tento tlak chová v sobě život, všechno ostatní

oživuje, probouzí k pohybu nebo nutí, aby se vše, pod ním nacházející pohybovalo, i to co dříme.

Tak, jak probíhá dění v celém stvoření během očisty, tak je tomu současně také u jednotlivců. Nikdo nemůže z toho býti vyloučen a člověka to právě zasáhne nejostřejším způsobem. Takto probuzené nebo povzbuzené bude ještě posíleno, při čemž je lhostejno, je-li to dobré nebo zlé. Touto silou pak vše vzroste a rozmnoží se!

Zlo stojí však jako jiná podstata vůči tomuto tlaku Světla a posílí ve svém vzrůstu také svůj odpor, což mu samotnému ovšem musí způsobiti bolest, poněvadž mocný tlak Světla neuhne ani o vlásek. Zlo bude tím donuceno doslovně si samo narazit hlavu, aby zničeno zhroutilo se samo v sobě.

Podávám vám tím ovšem jen obraz. Skutečný postup však je takový, že zlo jest donuceno svým **vlastním pohybem** samo sebe ve všech částech zničit. Silným tlakem Světla bude k tomu donuceno. Protože všechny omyly a falešné názory nemohou míti povzbuzujícího spojení se Světlem, samy v sobě se zničí.

Představte si nyní člověka, který má mnoho slabostí a chyb a není ochoten s vynaložením veškeré své síly je odložit. Nevyhnutelným důsledkem musí býti pro něho pak to, že jeho pozemské tělo neodolá těmto mocným nárazům a zahyne. Musí se tedy **také** zhroutit, zatím co pozemské tělo jiného člověka i při několika tvrdošíjných chybách bude pouze lehčeji spolutrpěti.

Přirozeně, že i tělo bude vždy zasaženo tam, kde slabá místa poskytují možnost zásahu, nebo kde dříme nějaká nemoc. Není vyloučeno, že u mnohých lidí poskytnou možnost zásahu

mozkové buňky, čímž vznikne pomatenost myšlení, kterému se nesprávně říká pomatenost ducha. Ve skutečnosti jest to pouze rozum, který je podroben pomatenosti, nikdy však duch! Jen činnost pozemského mozku podléhá poruchám, kdežto pomatenost ducha je úplně vyloučena.

Chorobná pomatenost takového nemocného končí jeho pozemskou smrtí, tedy s odložením hrubohmotného těla.

Právě v této pomatenosti ukáží se hříchy mnohých škol, které přetěžovaly přední mozek mládeže věcmi, kterých ve svém pozemském bytí vůbec prakticky nemohla použití. Ješitnost nad touto „učeností“ stane se chorobnou a zločinem, neboť nezbude jim proto již síly ani času k tomu, co by bylo mnohem potřebnější a co je pro každého člověka nezbytné: Poznání Božské vůle ve stvoření!

Útok na tělo záleží ve zpětném odrazu vzpírající se nesprávnosti a v námaze, která se musí dostavit z násilného a bezprostředního posílení tlakem Světla. Světlo neútočí samo, nýbrž pouze **stojí a jest!** Jako neochvějná zeď přibližuje se světelná stěna stále blíž a blíže, zužujíc prostor, ve kterém se všechno falešné musí vyžít, až úplně zmizí.

Tak jest tomu u **těch** lidí, kteří nestojí správně ve Světle a proto také se v zákonech nezachvívají. Neboť lidi stojící ve stvoření správně, musí povznést toto záření vysoko až ke hranici, kde jim už nehrozí nebezpečí, že budou spolu strženi do přicházejícího rozkladu. Vypálí v nich pouze vše to, co není v úplném souhlasu se zákony tohoto stvoření. Avšak jen v tom případě, když člověk poskytne k tomu možnost tím, že bezohlednou a železnou snahou vůči sobě překoná v poznání své

chyby a falešné vlastnosti. Aby to **mohl** učiniti, je mu velmi ulehčeno tím, že tímto zářením posílí se v jeho nitru všechno falešné a nesprávné a stane se tak viditelným. Viditelnost takových chyb neprojevuje se v nějakých pohodlných obrazech, jak by snad mylně lidé ve své duchovní lenosti opět očekávali, nýbrž každý musí se snažiti sám, aby je viděl, jinak by pro něho nebylo žádné odměny ani pomoci. Může je **sám** uvidět, otevře-li v poctivém chtění svoje oči! Pak rychle uvidí, čím naráží u svých bližních a co ho u nich odpuzuje. S trochou námahy může to poznati již v tom, jak se jeho bližní projevují vůči němu. Neboť chce-li **opravdu** vzhůru, tu ve všech věcech, při lehčích i těžších srážkách a neshodách, při každém porušení harmonie nebude již hledati chyby **u druhých**, nýbrž **sám v sobě! Takovým** způsobem pozná ještě v pravý čas vše, co mu chybí. Tedy jen v **prožití!** Jiného poznání pro něho není.

Rozhlíží-li se **takto** kolem sebe, učinil tím také již nejtěžší krok ve svém boji, který ho povede k vítězství! **Tento první krok znamená pro něj to nejdůležitější!** Nedbá-li toho, pak nikdy neprojde, nýbrž musí se zřítit, i kdyby měl sebe lepší vůli. Neučiní-li tohoto kroku, neměl ve skutečnosti nikdy opravdového chtění, nýbrž klamal a podváděl sám sebe, ze samolibosti nebo i z pohodlnosti. Ovoce takových představ pak sám na sobě ponese.

Zcela jinak je tomu u lidí, kteří v sobě mají opravdu poctivé chtění, z něhož vzniká vždy čin a jež nezůstává jen při chtění.

Tito obdrží tlakem Světla mocné, netušené posílení svých dobrých, čistých snah, které je vysoko povznese nad hranice, určené pro soud a dodá jim jistoty, jakmile bouře propukne a strhne všechny ostatní do pásma rozkladu, totožného s věčným

zavržením.

Lidští duchové probud'te se konečně! A nepromarněte už ani jediného dne!

Syn Boží volal k vám již kdysi varovně! **Odpouštějte svým bližním!** Víte vy, co je v tom obsaženo? Myslíte o všem příliš povrchně a nechcete zkoumat Slovo, skrývající tak nevýslovné poklady.

Odpuštění vašemu bližnímu spočívá v tom, že nedbáte **jeho** chyb! Že nehledáte chyby **v něm!** Jinými slovy, že se v tomto směru máte starat jediné **o sebe!** Že se máte snažit dříve najít a odložit **své** chyby, než budete chtít vytýkat chyby svému bližnímu!

Ježíš věděl zcela přesně, že úplně vyplníte dobu svého pozemského bytí, budete-li dostatečně dbát sami na sebe, abyste postupovali a dozrávali **tak**, jak máte.

Zkoumejte jen nejdříve sami sebe a pak teprve porozumíte svým bližním! V porozumění je však odpuštění.

Kolik je však lidí na zemi, kteří takto jednají! Ani jediný nepochopil takto slova Syna Božího. Ani **jediného** slova, tím méně celé učení. Právě nedodržováním **tohoto** požadavku vzniká vaše největší chyba. Tím hřešíte nejvíce ... a také proto nejvíce promeškáte, ba prohrajete celé své bytí! Vzdor tomu doufáte, že přece obstojíte!

„Jaký **jsi**, člověče!“ To není otázka, nýbrž **požadavek!** Musíte se na něm roztržít, jestliže se rychle nerozmyslíte! Varuji vás! Mnohý stojí těsně na pokraji propasti a zřítí se, nevytrhne-li



se v posledním okamžiku a s napětím všech sil! Nehledejte již chyb u druhých, ale v sobě!

Nezahodte poslední oporu, kterou vám mohu podati v okamžiku nejvyššího nebezpečí!

Tak často jste na to vůbec nedbali, ačkoliv to bylo základem každé věty Syna Božího. I když k vám pravil: „Miluj bližního, jako sebe samého!“

Také zde je týž smysl. Dával vám vždy tutéž radu, podle níž mohli jste vyzbrojeni kráčet kupředu, kdybyste skutečně chtěli! Avšak při tom museli byste také sami myslet, sami jednat a to bylo požadováno od vás příliš mnoho! Hořce, velmi hořce se to na vás vymstí!

Proto buďte konečně bdělí a nesněte o minulosti ani o budoucnosti, ale prožívejte **okamžik, přítomnost!** Jedině to vám může ještě přinést užitek!

„Jaký **jsi**, člověče!“ Tak požaduje to zákon stvoření v soudu! –

Ještě jednu výstrahu chci vám dát, dříve než tento závažný požadavek vás musí probudit z falešného bludu!

Nestarejte se o to, čím jste byli kdysi dříve zde na zemi! Toto vědění nemůže vám v soudu nijak prospěti, protože to neplatí! Teprve později, až budete pro to zralejší, může vám to mnoho říci! Pak se budete moci z toho **poučit**, což vám přinese pro přítomnost mnoho užitku, použijete-li svého myšlení správně.

Zvědavost, ano i ješitnost žene mnohé z vás, abyste se po tom naléhavě tázali. Vy však z toho nečerpáte to, co byste z tohoto vědění již dnes čerpati mohli a měli: **Spokojenost a dík za svou přítomnost!** Vždyť dosud mohli jste na zemi užítí všeho! Není ani jediného z vás, který by již nebyl pozemsky bohat, nebo kdo by nějakým způsobem byl již nevládl. Není ani jednoho, kdo by neužil již všech radostí této země. Proto nemáte žádného práva ani důvodu, abyste dnes vládnoucím záviděli. Ani těm, kdo mají dnes majetek a kteří snad dříve za vašich dobrých časů museli pod vámi samotnými trpět nedostatkem a strádat!

Máte se z toho poučit, že právě nyní jste v **takovém** postavení, jehož ještě potřebujete, abyste je využili a v něm dozráli nebo odpykali to, v čem jste dříve pochybili. Obojí má ve vás vzbudit dík za milost, která vám byla povolena v působení neodchylných zákonů, jež nemohou být nikdy nespravedlivými a nikdy se nemýlí v nedotknutelné dokonalosti, jež až do nejjemnějších odstínů přináší vždy člověku jako ovoce **to**, co on **sám** dal do tohoto stvoření jako semeno v rozhodování svého svobodného chtění!

Utrpení, které vás zasáhne, je vaším **vlastním činem**, tak jako radost, kterou vás zákon obdaří! A když smíte trpět nebo strádat, víte jasně, že to vede k vašemu osvobození od následků činů, které jste provedli sami a tím, že je to pomocí ke vzestupu, který jediné vás může dovést do světlých říší čisté radosti. Žije-li někdo v bohatství nebo dokonce jako vládce, tu má mu býti vše, co dosud prožil, výstrahou, aby všechno spravoval **správně** ve smyslu Božských zákonů. Má přinést požehnání svým spolubližním, aby nebyl tak přiveden znovu dolů a připoután zármutkem v příštím bytí na této zemi, nýbrž aby byl povznesen

díkem těch, kteří jeho působením mohli najít štěstí a mír.

**Jedině** k tomu má vám v budoucnu sloužit toto vědění. Dnes však pohráváte si jen v ješitné samolibosti s myšlenkou, čím jste kdysi již byli a dokonce se tím pyšníte, jakoby vám to mohlo být dnes nějak užitečné.

Pravím vám, že nejste-li schopni čerpat z toho zisk pro **vaši přítomnost** ve zmíněném již smyslu, pak to nemá žádného účelu a může vám to jen škodit. Co je platno mně a zákonům tohoto stvoření, jestliže jste byli kdysi zde na zemi císaři a králi, apoštoly nebo papeži! „Jaký **jsi**, člověče!“ musí v **prožití** poznat každý jednotlivec! A vaše odpověď jest jediné v **nynějším** bytí a ve vaší podstatě!

A tento těžký okamžik stojí před vámi! **Bděte!** –

Může přijít každou hodinou!

Poněvadž dlíte zde na blízku živoucího zákona, projeví se **nejdříve** na vás, než se rozšíří mezi ostatním lidstvem! Ne u všech současně a společně, nýbrž po sobě. Tak se to odehraje. U každého jiným způsobem. Tento způsob je podmíněn vašimi slabostmi.

Vyprosí-li si při tom někdo sílu **pravým** způsobem, bude mu dána. Více učinit nemohu. Avšak síla mu také pomůže překonat vše, ovšem za předpokladu, že pozná a vážně se snaží překonat **ty chyby, které sám nosí v sobě!**

Nechť se nikdo neohlíží na druhého, protože nikdo není tak čist, aby sám nepotřeboval bojovat!